

Rubrică de Politologie Escatologică

de Nelu Ciorba

SEMNE ALE VREMURILOR

Domnul Isus înainte de a se înălța la cer le-a spus ucenicilor: Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa. (Faptele Apostolilor 1:7). La fel și apostolul Pavel a folosit aceleași termeni: *Cât despre vremuri și soroace, n-aveți trebuință să vi se scrie, fraților. Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea.* (1 Tesaloniceni 5:1-2).

Dicționarul Explicativ al Limbii Române definește SOROC ca fiind termenul fixat pentru săvârșirea unei acțiuni. În ce privește escatologia, adică doctrina (învățătura) care se preocupă de sfârșitul întregii istorii a lumii, spre care sunt îndreptate toate acțiunile răscumpărătoare ale lui Dumnezeu în istorie, cea mai mare greșală este fixarea unei date exacte a soroacelor (an, lună, zi). *Despre Venirea Domnului, însăși Domnul Isus a spus: Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.* (Matei 24:36, Marcu 13:32)

Evangelistul Matei, însă, l-a descris pe Domnul Isus într-o discuție cu fariseii și saducheii muștrându-i pe aceștia că nu deosebesc semnele vremurilor: *Fariseii și Saducheii s-au apropiat de Isus, și, .. l-au cerut să le arate un semn din cer. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Când se înserează, voi ziceți: „Are să fie vreme frumoasă, căci cerul este roșu.” Și dimineața, ziceți: „Astăzi are să fie furtună, căci cerul este roșu-posomorât.” Fățarnicilor, fața cerului știți s-o deosebiți, și semnele vremurilor nu le puteți deosebi?* (Matei 16:1-3).

Liderii vremii învățaseră să citească și să memoreze Cuvintele lui Dumnezeu, dar nu puteau interpreta evenimentele lumii în lumina Cuvântului. Ei și mulți alții de atunci și de azi nu pricep că istoria în sine este istoria Lui (History = His Story).

La această rubrică, cu ajutorul și inspirația Duhului Sfânt, voi prezenta semne ale vremurilor ca să vă provoc pe voi, cititorii, în a distinge bine vremurile pe care le trăim, în a înțelege Scriptura mai adânc și a-i vedea împlinirile scrise cu mii de ani în urmă, vădite și în vremurile noastre ale secolului XXI.

Același dicționar (Dicționarul Explicativ al Limbii Române) definește cuvântul SEMN ca fiind un indicator de direcționare. Pot spune în contextul în care scriu acum și aci că un SEMN este un indicator de direcționare la acele vremuri sau soroace. La această rubrică nu veți găsi zile, luni și ani (soroace), dar veți găsi semne ale acestor vremuri și soroace, semne trăite de oameni de pe tot globul. Voi prezenta evenimente ale lumii actuale cu corespondență Scripturală începând de la centrul scoarței terestre, Ierusalimul, la nord, sud, est și vest și până la marginile pământului.

Sunt cel puțin cinci direcții ale semnelor vremurilor din urmă, ale indicatoarelor de direcționare spre vremurile și soroacele din urmă, direcții captate în acrostihul **SEMNE**:

Semințiile lui Israel + **E**rezii + **M**untele Templului + **N**enorociri + **E**sticii (Împărații Răsăritului).

Semințiile lui Israel. Ioan în Apocalipsa înregistrează de trei ori, în vremurile din urmă prezența în Israel a unui număr de 144,000 cu specificație clară ca fiind parte din douăsprezece seminții ale lui Israel: *Și am auzit numărul celor ce fuseseră pecetluiți: o sută patru zeci și patru de mii, din toate semințiile fiilor lui Israel.* (Apocalipsa 7.4); *Apoi m-am uitat, și iată că Mielul stătea pe muntele Sionului; și împreună cu El stăteau o sută patruzeci și patru de mii, care aveau scris pe frunte Numele Său și Numele Tatălui Său.* (Apocalipsa 14.1); *Cântau o cântare nouă înaintea scaunului de domnie, înaintea celor patru făpturi vii și înaintea bătrânilor. Și nimeni nu putea să învețe cântarea, afară de cei o sută patruzeci și patru de mii, care fuseseră răscumpărați de pe pământ.* (Apocalipsa 14:3)

Sunt câteva amănunte în înșiruirea specifică a lui Ioan: între seminții apare seminția lui Manase și Efraim, seminția Dan nu este pomenită, iar seminția lui Levi apare ca o seminție obișnuită și nu ca preoțime.

Seminția lui Iosif, conform profeției lui Ezechiel trebuie să primească două părți: *Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată hotarele țării, pe care o veți împărți ca moștenire celor douăsprezece seminții ale lui Israel. Iosif va avea două părți. (Ezechiel 47:13-23).*

Ce s-a întâmplat cu Dan? Israel (Iacov), fiul lui Isaac, fiul lui Avraam îl binecuvintează pe Dan astfel: Dan va fi un șarpe pe drum, *O năpărcă pe cărare, Mușcând călcăiele calului, Făcând să cadă călărețul pe spate. (Gen 49:17).*

Pe vremea judecătorilor găsim daniții cucerind cetatea Lais, distrugând totul și rezidind cetatea căreia i-a dat numele Dan în care au înălțat chipuri cioplite. (Judecători 18).

Prin anii 930 BC împăratul Ieroboam a făcut doi viței de aur, și a zis poporului: *„Destul v-ați suit la Ierusalim; Israele! Iată dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului.” A așezat unul din acești viței la Betel, iar pe celălalt l-a pus în Dan. Și fapta aceasta a fost un prilej de păcățuire. Poporul se ducea să se închine înaintea unuia din viței până la Dan. (1 Împărați 12: 28-30).* După 300 de ani, împăratul Iosia (630 BC) a dărâmat altarul de la Betel, și înălțimea făcută de Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască; a ars înălțimea și a prefăcut-o în țărână, și a ars idolul Astarteei. (2 Împărați 23:15). Nu este specificată dărâmarea altarului de la Dan.

Istoria arată că daniții din partea de nord a Israelului, s-au mutat în zona Caucazului, de unde au migrat pe fluviul Dunării înspre nord vestul Europei. Și pe vremea judecătorilor, obiceiul daniților era ca să schimbe nume la locuri geografice cu un nume care conține cuvântul Dan. Astfel a apărut Macedonia (Macedonia), Danube (Dunărea), Don, ScanDANevia, Danemarca. Danemarca înseamnă efectiv marca lui Dan. Țări ca Danemarca, Irlanda, Olanda au multe așezări care conțin cuvântul „dan”.

Seminția aceasta care a dus pe Israel în idolatrie, care a fost o pricină de păcățuire pentru Israel, a continuat o viață departe de legea lui Dumnezeu. Să fie aceasta motivul că ei sunt eliminați dintre semințiile lui Israel?

Sodomiții la scară mare și-au popularizat apariția prin anii 1500 AD, au rămas însă în orice cultură și națiune ca o urâciune. Daniții, însă, au generat oficierea păcatului sodomit, astfel că prima căsătorie de sodomiți a fost oficiată în Danemarca în anul 1989. Danemarca este prima țară care a permis dreptul sodomiților de a adopta copii. Danemarca alături de Olanda și Irlanda sunt țările de pe glob cu stricăciunea cea mai accentuată.

Sodomismul a dus la ștergerea omului de pe fața pământului prin potopul de pe vremea lui Noe, a șters orașe ca Sodoma și Gomora de pe fața pământului Să fie acesta și motivul ștergerii moștenirii lui Dan ca seminție a lui Israel?

Referitor la celelalte seminții, trăim vremuri istorice, când seminții ale lui Israel își definesc identitatea și se întorc acasă. În acest număr mă voi ocupa de două seminții: Manase și Levi.

Exilul celor 10 seminții a început prin 722 BC prin nesupunerea sub asirieni, a urmat apoi fuga de babilonieni (607 BC), perși (457), Alexandru cel Mare (331 BC). Astfel că seminția MANASE a trecut prin Asiria (zona Irakului de azi), Afganistan, Himalaia, Mongolia, China ajungând în cea mai mare parte în partea de nord-est și est a Indiei. Se estimează între 1 și 2 milioane de evrei din seminția Manase în regiunea de nord-est și est a Indiei. Deși au preluat obiceiuri chinezești, ei se consideră urmași ai lui Israel.

Folosind tehnologia pe bază de ADN, inexistentă în urmă cu 50 de ani, mii de persoane au fost testate și astfel autoritățile israeliene au fost convinse că una din cele 10 seminții „pierdute” au fost găsite în partea de nord-est a Indiei la granița cu China.

Aaron Klein de la biroul din Ierusalim a declarat special pentru 2005 WorldNet Daily .com, în 26 septembrie 2005 următoarele: „Tribunalul rabinic, Beit Din, s-a deplasat în India la începutul lunii septembrie 2005, pentru investigații și a verificat peste 9000 de evrei care pretind a face parte din seminția Manase”. În protocolul de recunoaștere a semințiilor este printre altele și obligația de convertire la ortodoxismul iudaic. Din 3000 de persoane care au depus cerere de convertire la ortodoxismul iudaic, în luna septembrie 2005, numai 1800 au fost acceptate.

La începutul lunii septembrie 2007 au sosit la Ierusalim 230 evrei din seminția Manase și s-au dus în grup la să viziteze Ierusalimul vechi, Zidul Plângerii unde au recitat psalmi și rugăciuni. Domnul Freund conducător al organizației de sponsorare, Shavei Israel a declarat: ”Cred din toată inima că întoarcerea acasă a seminției Manase este un miracol istoric imens și cu semnificații biblice. Așa cum profeții ne-au spus cu mult timp în urmă, semințiile ale lui Israel se vor întoarce acasă din exil, și așa trebuie să se întâmple”.

Migrarea lui Manase se desfășoară anual. La jumătatea lunii iulie 2007, un grup de evrei, care pretind că fac parte din seminția lui LEVI s-a adunat la Ierusalim pentru a avea un moment special de

rugăciune pentru Israel. Descendenții ai profeției levitice au declarat ca prioritate reconstruirea celui de-al treilea templu.

Și grupul Cohen-Levi au fost supuși testului pe bază de ADN pentru a demonstra apartenența seminției Levi.

Seminția Levi aveau un loc special între seminții: *Leviții să n-aibă parte în mijlocul vostru, căci moștenirea lor este preoția Domnului;* (Iosua 18:7) *Leviții, însă cu toate pretențiile lor de azi, au pierdut moștenirea preoției Domnului!; Leviții nu vor mai avea să poarte cortul și toate uneltele pentru slujba lui.* (1 Cronici 23:26). Leviții sunt evrei, dintre cele douăsprezece seminții, dar conform Scripturii nu mai sunt preoți.

Preoția este încredințată Bisericii: *Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți ... o preoție sfântă, și să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos.* (1 Petru 2:5); *Voi ... sunteți .. o preoție împărătească, ... ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată;* (1 Petru 2:9). Ce mare har pentru Biserica lui Christos.

Ce vă zic vouă, zic tuturor VEGHEAȚI!

VA URMA

Nr.197/Octombrie 07